

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

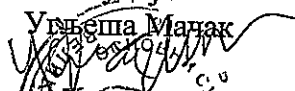
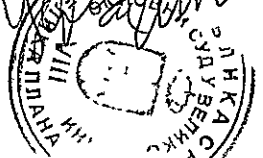
К.4/22

28.03.2024. године

Велика Плана

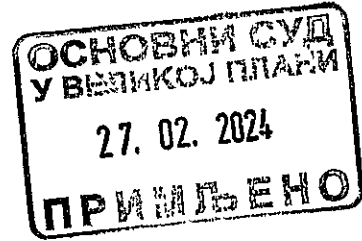
ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

У прилогу достављамо пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.244/23 од 21.12.2023. ради истицања Ранковић Дарку из Велике Плана улица Краља Александра Првог број 69 преко интернет странице суда.

Сулија
Урџеша Мачак

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 244/23
Датум: 21.12.2023. године
Смедерев о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Мином Ристић, у кривичном предмету окривљеног Радивоја Гајића из Мајура, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Петра Луковића из Смедеревске Паланке, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К 4/22 од 08.11.2023. године, на седници већа одржаној 21.12.2023. године, а након прибављеног предлога ВЈТ у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног Радивоја Гајића из Мајура, адвоката Петра Луковића из Смедеревске Паланке, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 4/22 од 08.11.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 4/22 од 08.11.2023. године, окривљени Радивоје Гајић из Мајура оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца.

Истом пресудом окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, а општећени Дарко Ранковић је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се одлука у том делу преиначи, окривљеном изрекне условна осуда и утврди казна затвора у трајању од 2 (два) месеца, са роком проверавања од једне године.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 213/23 од 14.12.2023. године, предложио је да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку, па је по оцени жалбених навода нашао:

- жалба је неоснована.

Неосновано се жалбом истиче да првостепени суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији није ценио све околности од значаја за индивидуализацију и одмеравање исте, јер су постојали услови за изрицање условне осуде, у ком правцу иде и предлог изнет у жалби.

Наиме, као неосновани оцењени су жалбени наводи да првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији није дао одговарајући значај олакшавајућим околностима, док је отежавајућим околностима дат превелики значај, те да је остало нејасно због чега је његов браћеник осуђен на казну затвора, а није му изречена условна осуда - као саизвршиоцу, иако је првостепени суд приликом одлучивања о санкцији узео у обзир идентичне околности.

Насупрот жалбеним наводима, иако су и у односу на окривљеног Радивоја Гајића примењена општа правила о одмеравању казне из члана 54. став 1. Кривичног законика, као и у односу на окривљеног Милоја Мијаиловића - који је за исто дело правноснажно осуђен пресудом истог суда К 15/20 од 15.04.2021. године, разликовале су се околности које су биле од значаја за индивидуализацију и одмеравање кривичне санкције. Наиме, окривљени Мијаиловић претходно је осуђиван само једном, за кривично дело из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, које није истоврсно оном које је предмет овог поступка, а пресуда Општинског суда у Кањижи К 71/02, којом му је изречена условна осуда, датира од 15.03.2002. године, док је окривљени Радивоје Гајић осуђиван четири пута и то за иста или истоврсна дела учињена пре извршења кривичног дела које је предмет овог поступка - пресудом Иностраног суда Provans број 0727001144 RS од 07.07.2006. године, због тешке крађе, којом му је изречена условна осуда, пресудом Иностраног суда Senlis број 1819400626 RS од 26.02.2018. године, због тешке крађе, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и изречена му забрана боравка у трајању од три године, пресудом Основног суда у Шапцу К 967/17 од 31.05.2019. године, због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика, којом му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци са роком проверавања од једне године, као и за истоврсно дело учињено након извршења кривичног дела које је предмет овог поступка - пресудом Основног суда у Руми К 456/21 од 01.09.2022. године, због продуженог кривичног дела крађе у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, којима очигледно није остварена сврха предвиђена законом, која се између осталог састоји и у специјалној превенцији, односно спречавању учиниоца да чини кривична дела и утицању на њега да убудуће не чини кривична дела.

Другим речима, првостепени суд је био у обавези да цени околности прописане наведеном одредбом, између осталог степен кривице - директни умишљај, ранији живот учиниоца - осуђиваност за иста и истоврсна кривична дела, његово држање после учињеног

кривичног дела - поново је вршио истоврсна кривична дела, па све наведене околности, гледане појединачно и у међусобној повезаности у свему поткрепљују одлуку првостепеног суда у погледу избора врсте и висине предметне кривичне санкције, која је, и поред поменутих отежавајући околности одмерена у релативно краћем трајању, што одлуку првостепеног суда у свему чини оправданом и прихватљивом и за овај суд. Казна затвора у трајању од три месеца, и по оцени овог суда, у свему је примерена окривљеном и подобна да према њему оствари сврху кажњава прописану законом, пре свега циљеве специјалне, а након тога и генералне превенције.

Коначно, за изрицање условне осуде - предложене у жалби браниоца, није било ни услова.

Наиме, сагласно тада важећој одредби члана 66. став 3. Кривичног законика условна осуда се не може изрећи ако није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело. У конкретном случају последњу осуду представља пресуда Основног суда у Руми К 456/21 од 01.09.2022. године, због продуженог кривичног дела крађе у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а побијана пресуда изречена је 08.11.2023. године.

Из изнетих разлога, применом одредби члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци.

~~Виши суд у Смелереву, дана 21.12.2023. године~~

Записничар
Мина Ристић, с.р.

ВФ Председника суда - председник већа
Судија Слађана Бојковић

СУДИЈА - ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Тачност записа потвр.
Управител - Шеф одеака судског одбора.